

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Marcelou Zbořilovou ve věci

žalobce:

M. Y. P. nar. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 2

proti

žalované:

České republice – Ministerstvu spravedlnosti
sídlem v Praze 2, Vyšehradské č. 16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 42, Praha 2

o náhradu škody a nemajetkovou újmu

t a k t o :

- I. Zamítá se žaloba o zaplacení částky 988,- Kč a částky 100.000,- Kč s úroky z prodlení ve výši 10 % ročně z těchto částek od 31. 7. 2019 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 900 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Žalobce se domáhá náhrady škody ve výši 988,- Kč, jakožto amortizace za použití soukromého vozidla za cestu za účelem seznámení s obsahem trestního spisu a nemajetkové újmy ve výši 100.000,- Kč, to vše s úroky z prodlení, z titulu nezákonného rozhodnutí, usnesení o zahájení trestního stíhání, resp. záznamu o sdělení podezření ze dne 6. 4. 2018, kdy proti žalobci bylo následně vedeno trestní stíhání u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě pod sp. zn. [REDAKCE]. Věc byla postoupena Městskému úřadu v Havlíčkově Brodě usnesením okresního soudu ze dne 30. 8. 2018, jelikož by se ve věci mohlo jednat o přestupek a následně vyrozuměním Městského úřadu v Havlíčkově Brodě byl žalobce informován, že věc byla odložena ze dne 17. 10. 2018, z těchto důvodů je požadována náhrada škody a nemajetkové újmy. Žalobce uplatnil nárok předběžně u žalované dne 30. 1. 2019, ta mu nevyhověla.
2. Žalovaná učinila nesporným, že u ní žalobce uplatnil předběžně nárok na náhradu nemajetkové újmy dne 30. 1. 2019 a dále průběh trestního stíhání vedeného u Okresního soudu v Havlíčkově Brodě pod sp. zn. [REDAKCE] průběh správního řízení před Městským úřadem v Havlíčkově Brodě. Žalovaná dle stanoviska z 9. 7. 2019 vyhověla požadavku žalobce na náhradu škody částku 324,- Kč, která představuje vlastní cestovné. To bylo přiznáno v souladu s vyhláškou č. 463/2017 Sb., ve zbytku nebylo nároku vyhověno, neboť amortizaci nelze podřadit pod pojem skutečné škody. Z uvedených důvodů žalovaná navrhuje žalobu zamítnout.
3. Soud věc projednal podle § 101 odst. 3 o.s.ř. v nepřítomnosti žalobce, který se k nařízenému jednání bez omluvy nedostavil.
4. Soud zjistil ve věci z důkazů následující skutečnosti. Z technického průkazu vozidla [REDAKCE] jehož vlastníkem je [REDAKCE] Z webových stránek [REDAKCE] se podává, že se týkají pojištění proti pokutám za dopravní přestupky, zájemce si může vybrat tarif a sjednat si pojištění na pokuty, při střetu s policií bude přestupek předán do správního řízení, kde bude zájemce zastoupen a obhájen a pokud správní řízení nevyhraje, bude za něj zaplacen pokuta, jedná se zejména o telefonování za jízdy, překročení rychlosti a tzv. vybodování, mezi kontakty je uveden pro média M. P. [REDAKCE] tedy žalobce. Jinak se jedná o společnost Motoristická vzájemná pojišťovna družstvo. Tam žalobce podle obchodního rejstříku nijak nefiguruje, kdy podle výpisu z veřejného rejstříku obchodní firmy Motoristická vzájemná pojišťovna družstvo není jako statutární orgán v žádném ze statutárních orgánů uveden žalobce, a to i podle úplného výpisu.
5. Ze serveru youtube.com, je učiněn výpis videí ke jménu pana žalobce, kdy dokazování je učiněno prostřednictvím mobilního telefonu předsedkyně senátu z důvodu zablokování této webové stránky na počítači v jednací síni. Jedná se o videa s titulkem:
 - [REDAKCE]
 - [REDAKCE]
 - [REDAKCE]
 - [REDAKCE]Jedná se o videa, která jsou natáčena z interiéru automobilu, kdy posádka automobilu se směje tomu, že jsou stíháni Policií ČR.
6. Z nesporných tvrzení žalobkyně i žalované má soud za prokázané, že žalobce uplatnil nárok předběžně u žalované podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb. dne 30. 1. 2019. Ze stanoviska žalované ze dne 9. 7. 2019 plyne, že žalovaná poskytla žalobci kompenzaci nemajetkové újmy

z nezákonného trestního stíhání formou omluvy a konstatování porušení práva žalobce. Z nesporných tvrzení dále plyne, že žalobce byl v trestním řízení podezřelý z toho, že dne 21. 10. 2017 v obci [REDAKCE] minimálně na vyježděné cestě na parcele č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] která slouží celoročně k užívání vozidly a chodci pro účely dopravy a spojuje nemovitosti s další pozemní komunikací III. třídy č. [REDAKCE] vykonal jako řidič jízdu osobním motorovým vozidlem zn. [REDAKCE] rz: [REDAKCE] ačkoliv mu byl na základě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 11. 2016, č. j. [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 24. 8. 2017, uložen zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, čímž se měl dopustit přečinu dle ust. § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Trestní věc o podezření žalobce z výše uvedeného byla řešena ve zkráceném přípravném řízení, kdy záznamem o sdělení podezření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Vysočina, Územní odbor Havlíčkův Brod, Obvodní oddělení Havlíčkův ze dne 6. 4. 2018, č. j. [REDAKCE] byly proti žalobci, jakožto podezřelému, zahájeny úkony trestního řádu. Státní zástupce následně podal k Okresnímu soudu v Havlíčkově Brodě návrh na potrestání žalobce z výše uvedeného skutku. Trestní stíhání žalobce bylo usnesením Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 30. 8. 2018, č. j. [REDAKCE] postoupeno Městskému úřadu v Havlíčkově Brodě, neboť předmětný skutek mohl být posouzen jako přestupek. Žádný z účastníků řízení proti tomuto usnesení nepodal stížnost a toto usnesení tak dne 15. 9. 2018 nabylo právní moci.

7. Na základě provedeného dokazování má soud prokázán následující skutkový stav: Soud má prokázáný skutkový stav ohledně průběhu trestního stíhání žalobce, který žalovaná učinila nesporným, žalobce uplatnil nárok u žalované předběžně dne 30. 1. 2019, žalovaná věc projednala dne 9. 7. 2019 a uhradila žalobci částku 324,- Kč na cestovním a vyslovila mu omluvu za nezákonné trestní stíhání.
8. Pro nadbytečnost soud zamítl další důkazní návrhy žalobce (účastnický výslech žalobce, výslech matky žalobce), neboť z důkazů v řízení provedených byla učiněna skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněného nároku, jak jej soud výše podává, plně postačující – z téhož důvodu soud nerozvádí dílčí skutková zjištění, o něž rozhodnutí ve věci samé neopřel.
9. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
10. Dle doktríny i konstantní judikatury je nárok na náhradu škody způsobené zahájením

trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením, specifickým případem nároku na náhradu škody nezákonným rozhodnutím. Uvedené právo nemá pouze ten, kdo si obvinění zavinil sám a ten, kdo byl obžaloby zproštěn nebo proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu byla udělena milost nebo že trestný čin byl amnestován. V řízení byla prokázána existence odpovědnostního titulu, nezákonného rozhodnutí, a to usnesení ze dne 27. 3. 2012 zahájeno trestní stíhání pro zločin založení, podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka § 403 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku dílem dokonaným a dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku. Dále se tedy soud zabýval dalšími podmínkami odpovědnosti státu za škodu, resp. nemajetkovou újmu a to vznikem této újmy a příčinnou souvislostí.

11. V předmětném řízení je prokázáno, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, které mělo za následek vznik nemajetkové újmy žalobce, za níž odpovídá stát. Pokud jde o samotnou výši a způsob zadostiučinění za předmětnou nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, soud vycházel z rozsudku Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 2813/2011, dle kterého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., jenž je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí dovodil, že soudy při stanovení formy či výše zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, též z délky trestního stíhání, a především dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat.
12. K povaze trestní věci trestní věci soud uvádí, že žalobce byl obviněn z přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákona, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, který spočíval ve skutku, že žalobce měl porušit zákaz řízení motorových vozidel. Obecně lze říci, že míra odsudku veřejnosti pojíjí se s uvedenou trestnou činností je velmi nízká. Žalobci hrozil trest odnětí svobody až dvě léta, tedy nikoliv vysoký.
13. K délce trestního stíhání soud uvádí, že trestní stíhání žalobce trvalo od 6. 4. 2018 do 15. 9. 2018, tedy celkem 5 měsíců. Trestní stíhání žalobce tedy trvalo po relativně krátkou dobu.
14. Ohledně dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce soud dospěl k závěru, že žalobce neprokázal dopad do osobnostní sféry žalobce, tvrzení žalobce v tomto směru jsou velmi obecná. Na jednání dne 20. 7. 2020 se žalobce bez omluvy nedostavil, a nemohl tak být soudem vyzván podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnil skutková tvrzení ohledně konkrétního porušení práv žalobce a konkrétního dopadu porušení těchto práv do osobnostní sféry žalobce. Pokud žalobce tvrdí, že trestní stíhání jej poškodilo v očích rodiny a přátel a žalobce trpěl stresem a nervozitou z výsledku trestního stíhání, tato tvrzení jsou stěžejí uvěřitelná s ohledem na obsah videí, v nichž žalobce figuruje.
15. Na podkladě popsaných okolností je zcela přiměřeným odškodněním žalobce nepeněžité zadostiučinění ve formě konstatování porušení práva (omluvy), kterého se žalobci dostalo již při předběžném projednání nároku. Zadostiučinění v penězích je poškozeným obvykle přiznáváno zejména v případech, kdy trestní stíhání bylo vedeno pro podezření ze spáchaní závažných trestných činů, bylo medializováno, poškozený v důsledku trestního stíhání přišel

o zaměstnání, společenskou prestiž (u osoby veřejně známé a uznávané), apod., což není případ žalobce. Konstatování porušení práva je plnohodnotnou formou morální kompenzace utržené újmy, jejíž aplikaci předpokládá ustanovení § 31a odst. 2 OdpŠk, a to zejména s ohledem na závažnost vzniklé újmy a okolnosti konkrétní věci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30Cdo 3076/2012). Je-li existence odpovědnostního titulu konstatována již v rámci předběžného projednání a příslušný úřad se za něj omluvil a soud následně tuto formu zadostiučinění shledá jako přiměřenou, musí žalobu jako nedůvodnou zamítnout (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30Cdo 3850/2014). Nelze nezmínit okolnosti zahájení trestního stíhání žalobce, k němuž přispěl způsob jeho života, kdy se žalobce vědomou provokací v oblasti dopravy dostává do pozornosti Policie ČR. Relutární odškodnění bylo v dané věci v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti. S ohledem na uvedené tedy soud žalobu na finanční odškodnění nemajetkové újmy zamítl.

16. Pokud jde o náhradu škody ve výši 988,- Kč, která představuje amortizaci zapůjčeného vozidla za cestu z bydliště žalobce [redacted] do sídla Okresního soudu v Havlíčkově Brodě za účelem seznámení se se spisem, soud uvádí, že cestovné lze podřadit pod nárok dle § 31 zákona o odpovědnosti za škodu, tedy o náklady řízení. Dle odst. 1 tamtéž se však nahrazují pouze účelně vynaložené náklady řízení na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí, v daném případě pak ve výši, která odpovídá cestě veřejným hromadným dopravním prostředkem, když nepřichází v úvahu souhlas soudu s použitím vlastního motorového vozidla z důvodu, že v trestním řízení nepřichází v úvahu jakákoliv náhrada nákladů řízení obžalovanému. Žalobce nadto v tomto řízení nepožaduje vlastní cestovné, ale pouze jednu jeho složku, a to amortizaci vozidla ve výši 4,- Kč za jeden kilometr podle vyhlášky č. 463/2017 Sb. Soud by považoval za účelné náklady na cestovné veřejnou dopravou, kdy bylo zjištěno, že jízdenka autobusem z Prahy do Havlíčkova Brodu stojí 138,- Kč, což činí za cestu zpět částku 276,- Kč (www.idos.idnes.cz), jelikož však již žalovaná na cestovním žalobci uhradila částku 324,- Kč, je další nárok spočívající v další složce cestovního žalobce, nadto osobním automobilem považován za neúčelný a tedy nedůvodný. Z tohoto důvodu byla žaloba zamítnuta i v části požadující náhradu škody.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Úspěch ve věci měla žalovaná, soud proto rozhodl, že žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení, výše nákladů je tvořena paušální náhradou hotových výdajů podle § 151 odst. 3 o.s.ř. za provedené úkony (vyjádření k žalobě, příprava na jednání a účast na jednání dne 20. 7. 2020) ve výši 300,- Kč za úkon podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb.

P o u č e n í :

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může oprávněná podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 20. červenec 2020

Mgr. Marcela Zbořilová v. r.
soudkyně